

ikke kan rejses Indsigelser hverken fra Ejerens eller Kommunalbestyrelsens Side.

Til § 31.

Bestemmelserne i § 31 svarer til § 4 i det af Københavns Borgerrepræsentantskab vedtagne Lovforslag, hvis Bemærkninger til disse Bestemmelser var saalydende:

„Paa ubebyggede Smaagrunde i de ydre Bydele vil Gammelskatten kun komme til at andrage smaa Aarsbeløb, som det vil være urimeligt stadigt at skulle arbejde med. Man har derfor foreslaaet Adgang til en lempelig Afløsning af Gammelskatten i saadanne Tilfælde.

Naar man har begrænset Ejernes Ret til at kræve Afløsning til kun at gælde Aarsbeløb indtil 10 Kr., er det sket af Hensyn til den lave Kapitaliseringstakst.“

Til § 32.

I det af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Lovforslag var det foreslaaet, at Gammelskatten i Tilfælde af Ejendommens Udstykning skulde fordeles efter Ejendommens og de udskilte Parcellers Arealindhold. Denne Fordelingsmaade vil imidlertid i Reglen ikke kunne lade sig anvende ved Landejendomme. For disse Ejendommers Vedkommende bør Fordelingen ske efter Grundværdien, og da denne Fordelingsmaade ogsaa iøvrigt synes at være den mest rationelle, har man foreslaaet Fordeling efter Grundværdien, idet der dog er aabnet Adgang til med Kommunalbestyrelsens Samtykke at fordele paa anden Maade, nemlig efter Arealindhold eller Ejendomsskyld.

Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke har til Hensigt at foranledige en særlig Vurdering af Parcellens Grundværdi og Ejendomsskyldværdi for det Tilfælde, at den frasolgte Parcel sammenlægges med en anden Ejendom. Efter de nu gældende Vurderingsregler ansættes nemlig ved Omvurderingen efter Salget Værdien af en frasolgt Parcel ikke særskilt, naar den sammenlægges med en anden Ejendom, thi Vurderingsmyndighederne vurderer da ved Omvurderingen den sammenlagte Ejendoms samlede Værdi. For at kunne bestemme, hvor meget Gammelskat den frasolgte Parcel skal bære, er det derfor nødvendigt at lade Parcellen vurdere særskilt.

Til § 34.

Det følger af Gammelskattens Karakter af en Grundbyrde, hvis Beregningsgrundlag en Gang for alle er fastlagt, at der ikke i Almindelighed kan blive Spørgsmaal om

nogen Nedsættelse eller Eftergivelse. Man har imidlertid for at aabne Adgang til Lempelse for de Stiftelser, Skoler o. l., der i Henhold til den nugældende Lovgivning har erholdt Fritagelse for Arealskat og Husskat, foreslaaet en Overgangsperiode paa 10 Aar, hvori Kommunalbestyrelserne bemyndiges til at indrømme tilsvarende Lempelser som efter den tidligere Ordning, jfr. Lov af 11. Februar 1863 § 12, hvorved de nu tilstaaede Lempelser kan afvikles. Efter Overgangsperiodens Udløb bør saadanne Lempelser derimod tilstaaes i Form af Tilskud fra Kommunen.

Den i Paragraffens 1ste Stykke givne Adgang til Nedsættelse i Arealskat paa Grund af Lejeledighed svarer til, hvad der nu er gældende.

Til § 35.

Med Hensyn til denne Paragraf kan henvises til Bemærkningerne til § 13, sidste Stykke.

Til § 37.

Det er en Selvfølge, at der ved en Ejendoms Vurdering til Ejendomsskyldværdi og Grundværdi maa tages Hensyn til den Ejendommen paahvilende Gammelskat, der fremtidigt maa betragtes som en fast uforanderlig offentligretlig Grundbyrde.

Til § 38.

Bestemmelsen i denne Paragraf stammer fra det af Københavns Borgerrepræsentantskab vedtagne Lovforslag. De offentlige Ejendomme, der her er Tale om, svarer efter de nugældende Regler Grundskat til Københavns Kommune, hvorimod de er fritagne for Arealskat. Naar Ejendommene nu fritages for Grundskyld efter Forslagets § 13, er det rimeligt, at de paa anden Maade kommer til at deltage i de almindelige Udgifter, nemlig i det Omfang, hvori Skatteforhøjelsen kan siges at være motiveret ved Stigningen i Udgifterne til Gader og Vejes Vedligeholdelse, Renholdelse og Belysning.

Efter en for en Række Statsejendomme af Magistraten foretagen Opgørelse maa det antages, at den heromhandlede Dækningsafgift vil andrage et Beløb af lignende Størrelse som den nuværende kommunale Skat paa offentlige Ejendomme. Dækningsafgiften og Gammelskatten til sammen skulde herefter indbringe omkring det dobbelte af den nuværende Skat paa disse Ejendomme.

Med Hensyn til Paragraffens 2det Stykke henvises til Anmærkningerne til § 26.